

disse fremmede Lande. Hvis man havde anlagt samme Maalestok som Tyskland, Frankrig og England, vilde det blive over 25 Mill. Kr.; hvis man havde anlagt samme Maalestok som Sverige, over 22 Mill., som Rusland, over 17 Mill., som Spanien og Holland, over 16 Mill., og som de øvrige Lande, Østerrig, Italien, Belgien, 14—15 Mill., medens vi her bevilge 10—11 Mill. Kr. Jeg skal slet ikke komme ind paa, hvad der i saa Henseende maa siges at være rigtigt, hvad der er forstandigt eller uforstandigt. Jeg skal blot nævne disse rent faktiske Oplysninger.

Hvad i øvrigt de forskellige Bemærkninger angaa, som bleve fremførte af Ordføreren for Flertallet, skal jeg ganske henholde mig til hans Betragtninger og har derfor intet yderligere at tilføje.

Ordføreren (Zahle): Den ærede Ordfører for Mindretallet (K. M. Klausen) har allerede gentagne Gange holdt en Tordentale her i Tinget i Anledning af de 5 Mill. Kr., vi have bevilget til Kanoner. Det forekommer mig at være en Sag, som i hvert Fald her i Tinget er nogenlunde uddebateret, men naar det ærede Medlem har Kraft og Taalmodighed til at vedblive at holde en stor Tale i denne Anledning, skal jeg ogsaa vise Udholdenhed i Retning af at høre paa det. Min Opgave er jo langt lettere.

Hvad i øvrigt Militærbudgetterne angaar, sagde den ærede Ordfører for Mindretallet, at de Smaabesparelser, her er Tale om, havde ingen Betydning; det havde ikke noget at sige, om man sparede en Cykle her og en Sabel hist. Men der ligger bag ved disse Smaabesparelser et Principspørgsmaal, som her er blevet afgjort, det store principielle Spørgsmaal, som har Betydning, at saa længe man ikke er bleven enig om en ny Ordning af vort Hærvæsen paa Grundlag af de Arbejder, som blive gjort i den Kommission, der nu snart vil blive nedsat, saa længe maa de ordinære Militærbudgetter ikke stige. Overhovedet maa Udgifterne paa henholdsvis §§ 22 og 23. L. og paa § 26. V. og VI. saa længe ikke stige, medmindre naturligvis Rigsdagen ved særlig Lov sætter ny Udgifter ind derpaa. Thi det kan naturligvis ikke hjælpe, at man, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds, den ærede Ordfører for Mindretallet, kæmper som en Løve for at skaffe Underofficererne en Lønningsforhøjelse — det regner han sig ganske sikkert til Ære, at han har kæmpet som en Løve for at skaffe Under-

officererne denne Lønningsforhøjelse — men saa bagefter, naar Pengene skulle udbetales, kommer og siger, at dem vil man ikke bevilge paa Finansloven. En saadan Stilling er ganske urimelig. Hvis det ærede Medlem havde gjort en Forøgelse af Underofficerernes Lønning afhængig af, at vi sparede tilsvarende Beløb paa §§ 22 eller 26. V., saa maatte han have sagt det den Gang, vi debatterede denne Sag, saa maatte han den Gang have sagt: jeg er meget ivrig for, at Underofficererne kunne faa en forhøjet Lønning, for det trænge de til, men naar dette kommer til at andrage godt og vel $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., forlanger jeg, at denne $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. bliver sparet paa § 22 eller § 26, V., og hvis vi ikke kunne spare det der, vil jeg ikke være med til Underofficerernes Lønningsforhøjelse. Naar han ikke har sagt det i Tide, kan det ikke nytte, at han nu kommer og siger noget, for naar vi have vedtaget Loven, ere vi nødt til paa Finansloven at tage dens Konsekvens. Saa siger det ærede Medlem, at den Gang vi havde Kasernebevillingerne, beskare vi de ekstraordinære Bevillinger stærkt. Jeg skal dog gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at paa Finansloven for 1896—97, hvor vi havde denne Kasernebevilling, som jeg antager, han sigtede til, bevilgede vi, bortset fra selve Kaserneerne, 464,800 Kr. eller omtrent $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. paa § 26, V., medens vi nu bevilge 206,700 Kr., altsaa ikke en Gang $\frac{1}{4}$ Mill. Kr., langt under det halve. Saa meget er det ekstraordinære Budget blevet bragt ned i disse Aar. Naar det ærede Medlem siger, at i de Aar, hvor Kasernebevillingerne vare, beskare vi det ekstraordinære Militærbudget stærkt, vil man let deraf kunne faa det Indtryk, at man havde beskaaret det med den Følge, at man kom ned under det Beløb, som vi nu bevilge. Men det er saa langt fra Tilfældet, at man den Gang, man havde Kaserneerne, bortset fra disse Kasernebevillinger selv, bevilgede dobbelt saa meget som det, vi nu bevilge.

Sin Modstand mod Anmærkningen, som gaar ud paa at indføre Uniformer, som ere af mere beskeden og hensigtssvarende Natur end dem, vi nu have, og — hvad jeg vist ikke tilstrækkelig fremhævede før — tillige Undermundering for Soldaterne, begrunder det ærede Medlem, forekommer det mig, meget søgt, idet han siger: naar vi tage den Slags Spørgsmaal op til forsøgsmæssig Behandling, hvad skal saa Kommissionen bestille? Ja, den militære Kommission, som bliver nedsat, skal ikke